

19.8.2024 14. helluntain jälkeisen viikon maanantai

Päivän evankeliumi

”Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas. Olet nyt kuin mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Teidänpä olisi tullut pitää minun puoltani. Vaikka en mitään olekaan, en silti ole ollut millään tavoin noita mainioita apostoleja huonompi. Olenhan teidän keskuudessanne todistanut olevani oikea apostoli, kun olen tehnyt tunnustekoja, ihmeitä ja voimatöitä yhden toisensa jälkeen. Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle? Enintään siinä, että minä en ole ollut teille rasituksena. Suokaa tämä vääryys minulle anteeksi! Olen nyt valmis tulemaan luoksenne jo kolmannen kerran enkä nytkään aio rasittaa teitä. En kaipaa teidän varojanne vaan teitä itseänne. Eihän lasten velvollisuus ole kerätä omaisuutta vanhemmilleen, vaan vanhempien lapsilleen. Pelastaakseni teidät uhraan mielihyvin omat varani, uhraan vaikka itsenikin. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin suuresti? Vaikka niinkin, mutta rasituksena en ole teille ollut. Mutta ehkäpä olen petkuttanut teitä, viekas kun olen? Kukaties olen hyötynyt teistä jonkun työtoverini avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne? Kehotin Titusta lähtemään matkaan ja lähetin tuon toisen veljen hänen mukaansa. Onko Titus ehkä käyttänyt teitä hyväkseen? Emmekö me ole toimineet samassa hengessä ja kulkeneet samoja jälkiä? Olette varmaan jo ehtineet ajatella, että me esitämme teille puolusteluja. Ei, me puhumme Jumalan edessä Kristuksen palvelijoina. Rakkaat ystävät, tällä kaikella pyrimme lujittamaan teidän seurakuntaanne.” (2. Kor. 12: 10 – 19)

”Juuri heikkona olen voimakas.” Paavali ei tarkoita, että heikkous on voimakkuutta, tai että heikkous tulee voimakkuudeksi. Paavali tarkoittaa, että hänen apostolinen heikkoutensa paljastaa sen voiman, minkä hän on saanut tehtävänsä varten (2. Kor. 3: 5 – 6).

”Vaikka en mitään olekaan” johtuu todennäköisesti siitä, että Paavalin vastustajat olivat pitäneet häntä mitättömyytenä (2. Kor. 10: 10). ”Olen nyt ollut mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen.” Paavali on joutunut kehumään itseään sen takia, että korinttilaiset, joiden olisi pitänyt pitää Paavalin puolta, eivät sitä tehneet. ”En silti ole ollut millään tavoin noita mainioita apostoleja huonompi” ei viittaa seurakuntaan tunkeutuneisiin lähetystyöntekijöihin. Se on ymmärrettävä, että Paavali on ”samalla tasolla” muiden apostolien kanssa.

Korinttilaiset olivat joutuneet hankalaan tilanteeseen ollessaan Paavalin ja myöhemmin seurakuntaan tulleiden tunkeilijoiden välimaastossa. He pyrkivät löytämään todisteita, kumpi puoli oli oikeassa.

Yhdeksi merkiksi oikeassa olemisesta oli, että kyseinen henkilö kykeni tekemään ihmeitä. ”Olen tehnyt tunnustekoja, ihmeitä ja voimatöitä” on Paavalin vastaus tähän. Näin Paavali todisti olevansa ”oikea apostoli”. Tähän lauseeseen liittyy käänösongelma. Vanhempi käänös on: ”Onhan apostolin tunnusteet teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla.” Teksti on passiivissa, samoin se on muissakin kielissä. Paavali ei näitä ole tehnyt, vaan kyse on Jumalan toiminnasta. ”Yhden toisensa jälkeen” on vanhemmassa käänöksessä ”kaikella kestävyydellä”. Se kuvaa hyvin Paavalin toiminnan luonnetta. Tunnusteet ja ihmeet mainitaan Vanhassa testamentissa (2. Moos 7: 3, 5. Moos. 34: 11, Jes. 8: 18) ja kaikki kolme mainitaan Uudessa testamentissa (Ap.t. 2:22, 2. Tess. 2: 9, Hepr. 2: 4).

Paavali toteaa, että hän on huomioinut eri seurakunnat tasapuolisesti. Ainoa ero muihin seurakuntiin on siinä, että hän ei ole ollut taloudellisena ”rasituksena”.

Paavali valmistele kolmatta matkaa Korinttiin. Ennen matkaa hän tässä yhteydessä palaa taloudellisiin kysymyksiin, jotka ovat pilanneet ilmapiirin. Paavali toimi Korinttissa ilman seurakunnan taloudellista apua, mutta asia on nähtävästi käsitetty toisin: ”Mutta ehkäpä olen petkuttanut teitä, viekas kun olen?” Nähtävästi Paavali oli kuullut vain yleisiä syytöksiä, että hän on epärehellinen, mikään erityinen syytös ei tekstistä selviä.

”Kukaties olen hyötynyt teistä jonkun työtoverini avulla” laajentaa mahdollisten hyötyjien määrää. Lauseet on kuitenkin muotoiltu sillä tavoin, että Paavali odottaa niihin kielteistä vastausta. Tituksen tehtävä oli saada keräys Jerusalemiin suoritettua loppuun. Tässä mainittu ”toinen veli” oli seurakuntien valitsema (2. Kor. 8: 18 – 19) ja sen takia epäilyksen ulkopuolella. ”Emmekö me ole toimineet samassa hengessä ja kulkeneet samoja jälkiä?” on kysymys ja haaste korinttilaisille. Heidän pitää esittää todisteita mahdollisesta väärinkäytöksestä.

Tekstimme viimeisessä jakeessa Paavali toteaa, että hänen tarkoituksensa ei ole esittää puolusteluja, vaan lujittaa Korintin seurakuntaa.

Päivän evankeliumi

”Kun Jeesus sitten oli jäänyt yksin kahdentoista opetuslapsensa ja muiden seuralaistensa kanssa, nämä kyselivät häneltä, mitä vertaukset tarkoittivat. Hän sanoi heille: ”Teille on uskottu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta nuo ulkopuoliset kuulevat kaiken vain vertauksina, jotta he nähdessäänkään eivät näkisi eivätkä huomaisi, jotta he kuullessankaan eivät kuulisi eivätkä

ymmärtäisi, eivät kääntyisi eivätkä saisi anteeksi.” Sitten Jeesus sanoi: ”Jos te ette käsitä tätä vertausta, niin onko teistä ymmärtämään muitakaan vertauksia? Kylvömies kylvää sanan. Tien oheen kylvetty siemen tarkoittaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan mutta joilta Saatana , heti kun se on heihin kylvetty, tulee ottamaan sen pois. Kylvö kallioiseen paikkaan taas kuvaa niitä, jotka sanan kuullessaan heti ottavat sen iloiten vastaan mutta jotka kestävät vain hetken, koska heiltä puuttuvat juuret. Kun tulee ahdinko tai vaino sanan tähden, he luopuvat kohta. Sitten on siemen, joka kylvettiin ohdakkeiden sekaan. Se tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joissa sana ei tuota satoa, koska tämän maailman huolet ja rikkauten petolliset houkutukset ja muut mielihalut saavat heissä sijan ja tukahduttavat sanan. Mutta kylvö hyvään maahan kuvaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan. He tuottavat satoa, kolmekymmentä, kuusikymmentä tai sata jyvää.” Jeesus sanoi: ”Ei kai lamppua sitä varten tuoda huoneeseen, että se pantaisiin vakan alle tai vuoteen alle? Lampunjalkaanhan se pannaan! Kaikki kätetty on olemassa vain ilmi tuotavaksi, salassa oleva vain siksi, että se tulisi julki. Jos jollakin teistä on korvat, hän kuulkoon.” (Mark. 4: 10 – 23)

Kylväjävertauksen selitys löytyy myös Matteukselta (Matt. 13: 11 – 23) ja Luukkaalta (Luuk. 8: 9 – 15). Vertauksien ymmärtäminen edellyttää kysymistä. Jos ihminen ei käänny Jumalan puoleen ja ymmärrä uskon keskeisiä asioita, esimerkiksi Jeesuksen ylösnousemista ja sen merkitystä, hän ei omalla ajattelullaan kykene ymmärtämään vertauksia. Mutta kysyessään vertauksen merkitystä, Jumala sen antaa.

Yleisesti ajatellaan, että kylväjävertauksen (tai siemenvertauksen) selitys on alkukirkon saarna ja se ei olisi Jeesuksen omaa opetusta. Tämä ajatus liittyy useisiin asioihin. Ensinnäkin selityksen keskeisenä asiana ei ole suuri sato, vaan erilaiset maaperät. Toiseksi sanasto on enemmän samanlaista kreikkalaista , mitä esiintyy epistolateksteissä, kuin arameankielistä. Myöskin ajatus eri yksityiskohtien vertauskuvallisesta merkityksestä kertoo myöhemmästä selityspereinteestä. Siinä tuodaan esille tiettyjä esteitä uskolle: Saatana, vainot ja maalliset huolet. Siinä kehitetään parhaan mahdollisen opetuslapsen tunnuspiirteitä.

Kylväjä on joko Jeesus tai Jumala. Sana merkitsee kristillistä ilmoitusta. Tien varteen pudonneet ihmiset kuulevat ilmoituksen ”mutta rukoilevat Saatanaa”. Toisen ryhmän muodostavat ne, jotka ottavat sanan vastaan, mutta vainojen takia luopuvat siitä. Tämä on varhaisen kirkon kokemus. Kolmas ryhmä ottaa sanan vastaan, mutta erilaiset maalliset huolet estävät kristillisen elämän. Tämäkin on varhaisen kirkon kokemus ja Uuden testamentin kirjat todistavat tästä asiasta. Neljäs ryhmä ottaa sanan vastaan ja elää sen opetuksen mukaisesti. He tuottavat eri tavoin satoa. Tärkeintä on tuottaa hyvää satoa, Jumala vastaanottaa heidät kaikki, vaikka he tuottavatkin eri tavoin satoa.

Tekstin lopussa oleva maininta lampusta lampunjalassa tarkoittaa sitä, että Jeesuksen opetus on tarkoitettu kaikille. Palestiinalaisen talon huoneet olivat yleensä pimeitä, lasi-ikkunoita ei ollut ja varsinkin yöt ovat pimeitä. Lamppu oli yleensä savesta tehty astia, missä oli öljyä ja sydän. Se ei antanut paljoa valoa. Sitä ei siis piilotettu mihinkään, vaan se oli huoneessa sillä tavoin, että se valaisee mahdollisimman suuren alan. Tässä yhteydessä vakka (lat. modius) tarkoittaa kuivan aineen mittayksikköä, jonka tilavuus on noin kahdeksan litraa.

Varhainen kirkko näki, että jokaisen kuulijan, ensin apostolien ja sitten meidän, tulee olla kuin lamppu. Kirkon jäsenten tulee elää mallina muille ja opettaa muita. Salassa ei tule tehdä mitään, sillä salassa oleva paljastuu, niin tässä maailmassa kuin erityisesti tulevassa Jumalan valtakunnassa. Jumalalta mikään ei pysy salassa.

”Jos jollakin teistä on korvat, hän kuulkoon” on kuulijoille kehoitus miettiä äsken sanotun merkitystä.